

Néhány példa a Páli „kegyelemtan” tanításaiból:

Róm.3,24; (Megigazulásukat azonban ingyen kapják, Isten kegyelmének erejéből, Jézus Krisztus megváltása árán.)

Róm 4,15-16; (A törvény ugyanis büntetésre szolgált alkalmat. Ahol nincs törvény, törvényszegés sincs. Tehát azért hitből, hogy ugyanakkor kegyelemből is legyen. Így lesz az ígéret minden utód számára biztos, nemcsak azok számára, akik alá vannak vetve a törvénynek, hanem azok számára is, akik Ábrahám hitéből valók. Ő mindnyájunknak atyja)

Ef.2,5; 2,8-9; (hogy Krisztussal életre keltett minket, bűneinkben halottakat is - így kegyelemből kaptátok a megváltást;...Kegyelemből részesültetek a megváltásban, a hit által, ez tehát nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka. Nem tetteiteknek köszönhetitek, hogy senki se dicsekedhessék.)

2.Tim.1,9; (aki megváltott és a szent hivatásra meghívott minket, nem tetteink alapján, hanem saját elhatározásából és kegyelméből, amelyet Krisztus Jézusban örök idők óta nekünk ajándékozott.)

Tit.3,5-7.(Nem azért, mert igazak voltak tetteink, hanem irgalmasságból, s a Szentlélekben való újjászületés és megújulás fürdőjében, akit Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által bőven árasztott ránk, hogy kegyelmével megigazuljunk, s az örök élet reménybeli örökösivé váljunk.)

Pál az ember Jézust Istenné tette, ami nem egyezik Jézusnak az önmagáról alkotott képével. Ő hirdett egy tant Jézusról de nem Annak tanát és üzenetét, hanem a sajátját.

Alapjában véve - szinte minden vonatkozásban egy másik evangéliumot hirdetett, mint Jézus:

- egy egész más megváltási tant
- egy egészen más tant Istenről
- és egy egész más embertant.

Jézus tanát nem csak észrevétlenül behelyettesítette Pál tana, hanem a tragédia úgy teljesedett ki, hogy az új tan Krisztus nevében került ki a világba. Meghagyták neki az oltárt, de a tanszékét elvették.

KORPONAI ERZSÉBET**AJÁNLÓ**

Örömteli meglepetéssel fedeztem fel, hogy de Mellonak van egy előadása a YouTube-on, amit valaki magyar szöveggel látott el. Az első rész linkje és szövege lentebb. A BTV kínálati anyagában is megtalálható egybeszerkesztve a 4 rész, remélem, valaki majd beilleszti. Ez egy előadássorozat, aminek részeként az imádságról beszél. Radikális metanoiára, a gondolkodás átalakítására, a szív megváltoztatására hívja fel a figyelmet. Az imádságot benső tűzzel definiálja, beszél arról, hogyan fosztottak meg bennünket a történelem folyamán az istennel való kapcsolat személyes, szenvedélyes átélésétől. Azt mondja álljunk készen a szokatlanra, arra, hogy meglássuk az újat. Ismerjük fel az Emberi Játszmákat! Felteszi a kérdést, hogyan reagálunk a „valóságra”?

Hiszen ugyanarra a tapasztalatra mindenki a saját programozottsága szerint válaszol. A saját programozottságunkat kell megváltoztatni és ettől minden megváltozik.

„Te valójában nem olyanok látod az embereket, mint amilyenek, hanem amilyen Te vagy.”

„A boldogságodat – vagyis a mi boldogságunkat – soha nem valami okozza. A boldogság ok nélküli.”

„A Te boldogtalanságod oka az, amit Te teszel hozzá a valósághoz. Ez okozza a boldogtalanságot.”

„Akkor leszel egészséges, ha eldobod a betegséget. Az egészséget nem kell megszerezni. Az egészség a betegség hiánya.”

„Ha el tudnád hajítani az illuzióidat, boldog lennél.”

„Az imádság tűz. A tűz jelentése: átalakulás. Ami attól következik be, ha valaki meglátja az illuzióit és elhajtja őket.”

Anthony de Mello előadása 1. rész.**ÉBREDJ FEL!**

<http://www.youtube.com/watch?v=ljNs-3J200Q>

„Azon gondolkodtam, miről is akarnék beszélni nektek. Mindenféléről. De hadd kezdjem valami olyasmivel, amit mindig mondanak nekem.

Tudják rólam, hogy katolikus pap vagyok és ezért sokan kérnek arra, hogy segítsek nekik imádkozni, hiszen írtam egy könyvet arról, hogyan imádkozzunk jobban. Ehhez lehet, hogy az imádságról kialakult fogalmainkat kell átalakítani. Még hozzá radikálisan. Először is hadd mondjam el, hogy mi nem az imádság.

Elmondok erre egy történetet.

Egy ember felkeres egy nagy szufi mestert és azt mondja a mesternek: Mester! Olyan nagy a bizodalom Istenben, hogy még csak ki sem kötöttem a tevémet a karóhoz odakint. Az isteni gondviselésre, Isten felügyeletére bíztam a tevémet.

A szufi mester erre azt mondta: Eridj ki, és kösd a tevédet a karóhoz, te hülye! Istent nem szabad azzal zavarni, hogy ő tegye meg neked azt, amit te magad is megtehetsz magadnak.

Nagyon fontos ezt észben tartanunk, ha imádságról van szó.

Ez a történetet emlékezetet egy rabbi esetére, aki egész életében hűségesen szolgálta Istent. Egy nap így szólt Istenhez: Uram, odaadón imádtalak téged és megtartottam a törvényt, amennyire csak bírtam. Jó zsidó voltam. De már öreg vagyok és segítségre van szükségem, Hadd nyerjek a lottón! És imádkozott és imádkozott és imádkozott... Eltelt egy hónap, kettő majd három, elmúlt egy év, kettő, három, és egy nap így kiáltott kétségbeesésében: Isten! Adj már esélyt!

És Isten így szólt: Te adj nekem esélyt ! Vegyél végre egy lottót!

Hát ez ad néhány ötletet ahhoz, hogy mi nem az imádság.

De hadd mondjam el, hogy szerintem mi az imádság. Ezt is egy történet formájában mesélem el.

Az ember, aki fölfedezte a tűzgyújtást, rögtön azután, hogy rájött a fortélyára, megindult északra, a hegyi törzsekhez, akik vacogtak a hidegben, és elkezdte az ott élőknek megtanítani a tűzgyújtás művészetét. Megmutatta nekik, milyen eredményeket érhetnek el így – hogy képesek

lesznek télen melegedni, megfőzhetik majd az ételeiket, felhasználhatják a tűz erejét házépítésre... Azok lelkesen tanultak tőle. Éppen csak megtanultak mindent, már tovább is állt a feltaláló. Arra se hagyott időt, hogy megköszönjék neki a tudást. Nagy ember volt és a nagy embereknek nem számít, hogy emlékezzenek rájuk, nem várnak köszönetet, a te javadat akarják. Eltűnt hát, mert elment másik törzshöz, és elkezdte azoknak is megtanítani a tűzgyújtást. Nos az emberek itt is lelkesek voltak, de ettől ő egyre népszerűbb lett, így a papok félték, hogy saját népszerűségük csökkenni fog, elhatározták hát, hogy megszabadulnak tőle.

Mit csináltak? Megmérgezték. S mivel a nép gyanított, hogy ők követték el a gaztettet, nagyon okosan jártak el. Arcképet készítették a feltalálóról, a templom főoltárára helyezték, s mindenkit arra kötelezték, hogy tisztelje a tűzgyújtás nagy feltalálóját. S a tűzgyújtó szerszámokat is a főoltárra helyezték és mindenki hódolt előttük. Külön rítust és liturgiát alakítottak ki a nagy feltaláló és tűzgyújtás eszközeinek tiszteletére. A hódolat, az imádat évszázadokon keresztül fennmaradt, csak tűz nem volt. Tudni akarod, hogy mi az imádság? A TŰZ! Ahol a tűz van, ott az imádság. Az az imádság. Bármit teszel azért, hogy tűz legyen, az az imádság.

Imádkozhatsz heteken, hónapokon, éveken át – ha nincs tűz, nincs ima. Csomó jó szándék van, de ima az nincs. Miért szólítasz úgy, hogy Uram, ha nem azt cselekszed, amit mondok neked? És majd jönnek hozzám és azt mondják, Uram, csodákat műveltünk a nevedben, s ő azt válaszolja, nem ismerlek titeket, Nem érdekel. Vicces. Úgy tűnik, sokkal kevésbé érdekelte őt az „Uram, Uram” imádság, mint amennyire minket. Jobban érdekelte az, hogy miért nem cselekszitek azt, amit mondok nektek.

Na most figyeljete erre! Ne gondoljátok, hogy a jótettek már szükségszerűen imádságnak számítanak. Tudjátok, gyakran idézik az Úr szavait az utolsó ítéletkor: „Eheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok...” Nos, valaki más azt mondja: „Ha testemet odaadom, hogy elégessék, és minden javamat szétosztom a szegények közt, de szeretet nincs bennem, semmit sem ér”-emlékeztek? Tehát nem maga a tett az, ami valójában értékes lehet – hiszen vannak jótettek, amelyek valóban jók, vannak amelyek korrupáltak... Eckhart mester, a nagy német misztikus hatalmas szavakat mond: „Kevesebbet kéne azzal törődnöd, hogy mit kell tenned, inkább azon kéne többen töprengened, hogy minek kéne lenned. Mert ha a létezésed jó, akkor a munkáid fényesen ragyognak. Tehát léted, életed az, aminek változnia kell. Ez a tűz. Hogyan változtatnád meg létedet? Mit tennél? Semmit. Hogy léted átváltozzon, ahhoz látni kell. Meglátni valamit, ami megváltoztat téged. Attól nem változol, ha magadon dolgozol. Ebben az országban lakók rég híresek arról, hogy megjavítják a dolgokat. És ez komoly tehetség. De ha személyeket akarsz megjavítani, kudarcra vagy ítélve. Nem kell semmit csinálnod, új módon kell látnod a dolgokat. A Nagy

George Fox olyan jól fogalmazta ezt meg. Azt mondta, amikor ez a hatalmas felismerés érte: az egész világ változatlan maradt, de másképp nézett ki, más kisugárzása lett.”

Hogy a kép teljes legyen, a Hittani Kongregáció figyelmeztetését is ide tesszük Melloval kapcsolatosan. :D Hittani Kongregáció

KÖZLEMÉNY ANTHONY DE MELLO SJ ATYA ÍRÁSAIVAL KAPCSOLATBAN

Az indiai jezsuita atya, Anthony de Mello (1931-1987), jól ismert számos publikációja alapján, melyeket sok nyelvre lefordítottak, s melyek ismertté váltak szerte a világon, bár ezen írások közül nem adta jóváhagyását mindegyik megjelenéséhez. Művei, melyek szinte kizárólag rövid történetek formáját öltik, a keleti bölcelet néhány érvényes elemét hordozzák. Ezek segíthetik az önuralom elérését, a szabadságunkat korlátozó kötöttségek és érzések feloldását, és az élet viszontagságainak derűs megközelítését. Korai írásaiban, de Mello atya, jóllehet a buddhista és taoista spirituális áramlatok befolyását mutatja, megmaradt a keresztény lelkiség határain belül. Ezekben a könyvekben az ima különböző fajtáit tárgyalja: fohász, közbenjárás és dicsőítés, vagy szemlélődés Krisztus életének misztériumairól, stb.

Már e korai műveinek bizonyos részleteiben, nagyobb mértékben későbbi alkotásaiban is megfigyelhető egy fokozatos eltávolodás a keresztény hit lényegi tartalmától. A kinyilatkoztatás helyére, amely Jézus Krisztus személyében jött el, behelyettesíti Istennek egy forma vagy kép nélküli intuitív megismerését, egészen addig, hogy Istenről úgy beszél, mint a teljes ürességről. Ahhoz, hogy Istent lássuk, elég, ha közvetlenül a világra tekintünk. Semmit sem lehet mondani Istenről; az egyetlen megismerés a meg-nem-ismerés. Már az Ő létezésének kérdését felvetni is értelmetlenség. Ez a radikális apofaticizmus[1] egészen annak tagadásáig vezet, hogy a Biblia érvényes állításokat tartalmaz Istenről. A Szentírás szavai jelzések, melyek csak arra szolgálnak, hogy a személyt elvezessék a csendhez. Más fejezetekben a vallási szent szövegek, a Bibliát is ideértve, még súlyosabb megítélés alá esnek: azt állítják, hogy megakadályozzák az embereket a józan ész követésében, s ezáltal korlátoztak és kegyetlenek lesznek. A vallások, beleértve a kereszténységet is, jelentik az egyik legfőbb akadályt az igazság feltárásában.. Ennek az igazságnak pontos tartalmát különben sosem definiálja a szerző. Szerinte az, ha valaki úgy gondolja, hogy saját vallásának Istene az egyedüli Isten, ez egyszerűen fanatizmus. „Isten” kozmikus valóságnak tekinti, meghatározhatatlannak, mindenütt jelenlevőnek; Isten személyes voltát figyelmen kívül hagyja és gyakorlatilag tagadja.

De Mello atya kimutatja nagybecsülését Jézus iránt, magát is „tanítványának” tartja. De Jézust csak egy mesternek tekinti mások mellett. Az egyetlen különbség más emberekhez képest az, hogy Jézus „felébredt” és teljesen szabad, míg mások nem. Jézust nem ismeri el, mint Isten Fiát, hanem csak valakit, aki arra tanít bennünket, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Ezen túlmenően a szerző megállapításai az ember végső sorsáról kuszasághoz vezetnek. Egy ponton